

at man kun kan udtale sin Tilfredshed med, at denne Stiftelse er i Funktion og udretter, hvad den udretter. Jeg beder Dem betænke, hvad det vil sige, at et Antal af over 300 Børn her faar en god Opdragelse, og at der af disse 300 Børn maaske neppe er et eneste, som vilde have kunnet faa en blot tilnærmelsesvis saa god Opdragelse i de Hjem, de kom fra, og endvidere, at største Delen af dem, naar de naar til, hvad man kalder Skels Aar og Alder, vilde have været haabløst fortabte, hvis de var blevne i de Hjem, de kom fra. Naar man tager Hensyn til denne Side af Sagen, forekommer det mig, at det har mindre Betydning, om der er begaaet Fejl ved Administrationen af Ejendommene dernede. Jeg har med Beklagelse set, at der ikke er optaget saa mange Børn, som der kunde optages, og navnlig er det beklageligt, at der ikke indkommer Andragender om Optagelse, saaledes at alle Pladser kan besættes. Jeg tror dog, at dette i nogen Grad skyldes den daarlige Omtale, der fra forskellige Sider, ikke helt sjældent gennem Aviser, har været skænket Anstalten. Jeg tror, at dette Forhold vil fortage sig igen, naar man alvorligt overvejer Forholdene, og maaske ikke mindst, naar man ser hen til det Resultat, som denne Forespørgsel vil faa her i Folketinget.

Jeg hører ganske vist fra Folk, som kender denne Stiftelse endnu bedre end jeg, at der kan rejses nogen Indvending imod den Opdragelsesmaade, som hersker der. Jeg kan omtrent i et og alt slutte mig til, hvad den ærede sidste Taler (K. M. Klausen) sagde med Hensyn til Opdragelse og Undervisning. Den Maade, hvorpaa Børnene behandles, er uden Tvivl saa god, som den overhovedet kan blive noget Sted, og mange Gange bedre, end den vilde være blevet, hvis Børnene var blevne hjemme. Naar der har været Tale om, at der er sket ligefrem Mishandling af Børn dernede — og en saadan Omtale har jeg set i Aviserne i Løbet af det sidste Aars Tid eller to — maa jeg sige, at det staaer i skærende Modsætning til den Omtale af Opdragelsen, som jeg har hørt af grumme mange af de Folk, som har faaet Børn dernede fra som Tjenestepiger. Saa langt fra at tale om den ilde Behandling, disse Børn har været Genstand for, beklager man sig i mange Tilfælde over, at de er for kælent opdraget, og jeg forstår godt det. Naar man sammenligner de Børns Opdragelse med den Opdragelse, Fattigfolks Børn faar ude i Landsbyerne, er der jo en himmelvid Forskel. Jeg kan godt for-

staa, at Pigebørn i en Alder af 15—16 Aar, der kommer ud hos Bønderne, ofte kan staa ikke saa lidt fremmede og noget for kælent overfor det Arbejde, der fordres af dem. Vi maa jo huske paa, at de fleste Fattigfolks Børn omkring i Landsbyerne er vant til Markarbejde, de arbejder tidt ude paa Marken i ondt Vejr og døjer tidt baade Regn og Kulde, maaske i meget højere Grad, end de burde. Derfor vil de være ganske anderledes hærdede til det Arbejde, der forlanges af dem, naar de i en nogenlunde voksen Alder kommer ud at tjene. En saadan Hærdning kan man ikke vente hos de Pigebørn, som kommer fra Jægerspris Stiftelse. I nogen Maade søger man nu, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte, at raade Bod derpaa ved at give nogle af dem en speciel Opdragelse til Landbrugsarbejde, og jeg kan være enig med det ærede Medlem i det heldige heri. Jeg har tidligere tænkt meget paa det, og jeg tror, at det vil være heldigt, om man kunde fortsætte i denne Retning i betydeligt udvidet Format. Jeg maa maaske her indflette den Bemærkning, at ude i Frederiksborg Amt og særlig i min Egn kommer mange af Børnene fra Jægerspris ud som Tjenestepiger i en Alder af 15—16 Aar. Naar der fra deres Husbonders Side tidt klages over, at de er blevet kælent opdragne til det Arbejde, man ønsker af dem, maa jeg sige, at jeg synes, man kunde forlange, at vedkommende Husbond og Madmoder saa hen til den Opdragelse, Pigebørnene hidtil har faaet, og prøvede paa i den første Tid at lempe deres egne Fordringer noget derefter, indtil de faar dem opdraget saaledes, som de kunde ønske det; saa tvivler jeg ikke om, at det i mange Tilfælde vil give et godt Resultat. Jeg maa maaske ogsaa tilføje, at der er nogle Folk, som henvender sig til en saadan Stiftelse, særlig fordi de ikke saa godt kan faa nogle fra de nærmeste Omgivelser, fordi de er for vel kendte der. Den Side af Sagen maa vi heller ikke lade helt ude af Betragtning, naar der er Tale om, hvorvidt Børnene tilfredsstiller Fordringerne eller ej. Da det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har talt temmelig indgaaende om Opdragelsen derude og om, hvad vi saa derude, da vi var der, skal jeg ikke spille det høje Tings Tid med at gentage det, men kun i et og alt bekræfte det Syn, som han har udviklet. Det er det samme, jeg har faaet baade ved denne Lejlighed og ved tidligere.

Naar der tales om, at det kunde være